

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Laudes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

offenderat. Olivat. 2. Strom. §. Matth. 4. tunc reliquit eum diabolus &c.

Catulus leonis occurrit ei. Judic. 14. 5. Samsoni occurrens leo non vitam abstulit, sed triumphum, & delicias peperit. Et tu eris Samsoni occurrens, sed illud tibi. Idib.

Præoccupaverunt me laquei mortis. Pl. 17. 6. Quid inde? in tribulatione mea invocavi Dominum. v. 7. Si laquei præoccupant, nihil timendum. Omnia timenda, & vā nobis, si eos præoccupemus. Oliva l. 12. Strom. §. quoniam tu percussisti omnes &c.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me. Pl. 31. 7. Si te hostis circumvenit, habes, à quò juvare: diripere; si hostem provocas, aut irritas. Id. Dom. 1. Quadr.

Deus refugium nostrum, & virtus. Pl. 45. 2. S. Basilii hic: & refugium, & virtutem, rectè dixit; ut ostenderet, quòd aliquando fugiendo, aliquando stando, & pugnando, vincimus. Refugium est Deus fugientibus periculum; virtus in occasione fortuita, non quaesita, pugnantis. Pinna Ethol. 108. Ubi cernitur mirabilis ordo. Deus nimirum suis Fidelibus primò refugium est, deinde virtus. Primò fugientes, ac timentes, recipit, & fovet; deinde pugnantes tuetur, & adjuvat. Præterea, quòd hic advertit S. Chrysost. fugientes, & resistentes, stantesque, vincimus; duoque nobis expetuntur: scilicet & declinare, & contendere, Itā ille. Perpende quoque ultima ver-

ba Davidis: Deus enim certum, & abundans nobis suum pollicetur auxilium; non quidem in quocunque tribulationum genere constitutis; sed in iis, quæ nos invenerunt; non autem in iis, quas nos ipsi ultro querimus, & invenimus; & in quas scientes, & volentes, animus; ubi tamen sufficiens nunquam deest. Fernandus in Gen. 2. 9.

Non illi exusti sunt, qui in fornacem coniecti; illi periēre, qui ultro eam acceperunt. Dan. 3. 48. 49. Oliva t. 2. Strom. §. tunc reliquit eum &c.

Tunc reliquit eum diabolus. Matth. 4. 11. Vicit Christus; sed in eremo: ut discas timendos non esse adversarii conatus, & dolos; si ad nos ille acceperit: metuendos verò, si ad eum nos stolidè accedamus. Et accedens tentator &c. quia accessit, etiam recessit. Oliva t. 2. Strom. §. eodem. hic.

Scriptum est enim: quia Angelis suis &c. Matth. 4. 6. S. Bernardus f. 14. in Pl. 90. quid maligne angelis mandavit Deus? nempe quòd in Psalmo sequitur: ut custodiant in omnibus viis tuis; nunquid in præcipitiis? Qualis via hæc, de pinnaculo templi mittere se deorsum? non est via hæc, sed ruina, & si via; tua est, non illius. Sic Deus, & Angeli, custodiunt nos in viis, & occasionibus, quas evitare non possumus; aut boni causā opus habemus adire: non itē, in quibus periculis nos ultro versamur. Barradius t. 2. l. 2. c. 1. hic D. 1. Quadr.

TITULUS V. OCULI.

§. I.

Laudes.

Oculi tui columbarum. Cant. 1. 14. Quoties sponsam laudat, dum ad particularia membra laudanda descendit, semper ab oculorum laude incipit. de Ponte hic Exh. 11.

Carcer est totum corpus tenebroso inhorrensitu, nisi oculorum illuminetur aspectu. Quod ergo sol, & luna, in cælo; hoc sunt oculi in homine S. Ambros. hexam. l. 6. c. 9.

Quid mirum, si vultus hominis absque oculis deformis est; quando ipsum cælum sine sole non habet suum decorem. Tristes sine sole dies ducimus; noctes sine lunâ non placeant: ipsi enim sunt quidam Mundi oculi, S. Ambros. l. de Noe & arca c. 7.

Quod sol in Mundo, hoc oculus in corpore. S. Basil. Seleuc. or. in duos Evang. cæcos.

Quod mens in animo est, id oculus in corpore. Philo lib. de Mundi opif.

Quæcunque in nobis sunt, divinæ sunt sapientiæ indicium: multo magis oculus, qui totum corpus gubernat, ac regit. oculus ornat non os tantum, sed totum corpus. Oculus lucerna est omnium membrorum: quod enim sol Mundo, hoc oculus corpori. S. Chrysost. hom. 55. in Joan.

Polyanth. Sacr. Tom. II.

§. II.

Oculus periculosum membrum.

Vidit mulier, quòd bonum esset lignum ad vescendum. Gen. 3. 6. Validior ad proculcandam legem spe potiundæ divinitatis, alioquoque serpentis, conjectus oculorum fuit: quò donec mulier abstinuit, jejunavit; quò ubi abusa est, capta est. Oliva l. 1. Strom. §. qui viderit mulierem &c. Summè cavendum est, quid homo in corde revolvat: quia omne malum intrat per sensus, & cogitatus: unde ille est janitor diaboli, scilicet oculus, & malus cogitatus; qui introducit bestias Inferni, quæ animas vastant. S. Thom. Aqu. in Gen. c. 3. Ego certè, qui jam senex sum, anis faciem rugis exaratam, ac lippientem, oculorum fluminibus madidam, securus intueor, licenter attendo: à virginibus autem, & fucatis, sic oculos, tanquam pueros ab igne, custodio. B. Petr. Dam. de sel. 7. ep. 18. Sanctus Cardinalis, licet flagellis aliudis carnem domuerit, & jejuniis? adhuc tamen formosas intueri veretur; & sibi timet ab oculis. Alvarez in Gen. 39. Illustr. 93.

Azyma comedetis septem diebus; & non apparebit apud te aliquid fermentatum. Ex. 13. 7. Cur prohibetur fermentati conspectus? Tanta est connexio inter oculorum visum,

Et

sum,